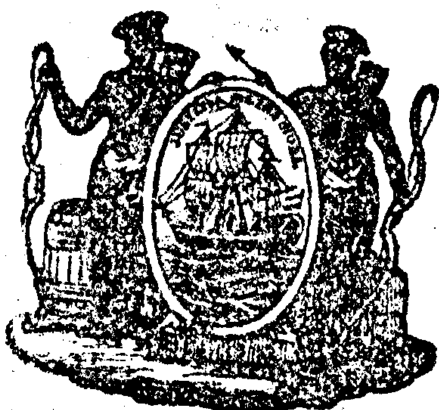
A°. 1839. N°. 34.

VRIJDAG, DEN 26sten APRIL.

Surinaamsche Courant.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 24 *April* 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 23sten dezer, No. 648 | 550, is, vermits de terugkomst binnen de Kolonie van den Heer W. C. KENNEDIJ, Lid van den Kolonialen Raad, aan den Heer N. BOX *eervol* ontslag verleend, als tijdelijk Lid van gemelden Raad, en van het Præsidium in de Commissie van Geneeskundig onderzoek en toevoorzigt; en is voorts dat Præsidium opgedragen aan het tijdelijk Lid van den Kolonialen Raad den Heer J. F. ROUX.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den* 24 *April* 1839.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad interim*, van den 23sten dezer, No. 654 | 556, is ten gevolge van daarom gedaan verzoek, aan den Heer M. M. DE HART, *eervol* ontslag verleend als Wijkmeester van de Wijk La. C. en in deszelfs plaats benoemd den Heer J. BROMET.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Burgerlijke Stand.

PARAMARIBO, *den* 25 *April* 1839.

Heden zijn in *Ondertrouw* opgenomen: GEORGE CORNELIS BERCH GRAVENHORST, geboren te *Curaçao* en HENRIETTE LOUISE AUGUSTE DE MEINERTZHAGEN geboren te *Utrecht*; beide alhier woonachtig.

De Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
T. M. SCHOTBORGH.

Nieuwstijdingen.

UITTREKSELS uit de Nederlandsche Dagbladen tot en met den 5 Maart 1839.

Hollandsche Berigten.

AMSTERDAM, 14 Februarij.

Aan den *Albany Dayli Argus* ontleenen wij het volgende, betreffende het jaarlijksche feest, dat op den 6den December, door de leden der maatschappij van St. Nicolaas gevierd is, en waarbij de bewoners van Albanij zich, met gepaste fierheid, en dankbaar derzelver Nederlandsche afkomst herinnerden.

Ongeveer honderd gasten waren op St. Nicolaasdag van het vorige jaar bij het gezegde feest tegenwoordig.

De ruime eetzaal was bijzonder fraai en doeltreffend versierd. In de hoeken van dezelve prijkten groene boomen, die zich tot aan het plafond verhieven, en met schitterende kunstmatige bloemen versierd waren. In andere gedeelten van de zaal zag men nagebootste citroenenboomen, met gouden vruchten beladen. Festonnen van groenend loof en bloemguirlandes, rijk met oranjekleurige linten doorstrengeld, hingen van het plafond af, en tooiden de wanden. De banieren der maatschappijen van St-Andries, St. Patrick, en anderen, die van het brandwezen, als: de Washington's compagnie No. 1, de brandspuit No. 2, en de nieuwe banier der brandspuit No. 7, door den heer Fink geschilderd, alsmede de banieren, die tot de maatschappij behooren, prijkende met de wapens der stad, terwijl trofeen, met de wapens van Holland, en een aantal portretten aan de wanden prijkten.

Onder de portretten waren die van Dr Livingston, generaal Gansevoort, Simeon de Wit, Abraham van Vechten, Gor. Yates, den president van Buren, Steven van Renselaar, en, in plaatdruk, de portretten van den Koning Willem der Nederlanden, den generaal Washington, de baron Chassé, den held van Antwerpen.

Des namiddags verzamelde zich een aantal heeren en dames in de zaal; de tafel was op het prachtigst versierd, en bood alles aan, wat slechts het jaargetijde kon opleveren.

Nadat de tafel was afgenomen, werden de volgende bepaalde toasten gedronken:

1o. De dag, dien wij vieren — deszelfs morgenlicht is welkom in onze oogen — deszelfs avond schaduw verfrischt onze harten.

2o. Ons Vaderland. — Altijd op de zijde van vrije instellingen, altijd den zwakke tegen de sterkere verdedigende: Ter nedergeslagen, maar nimmer wanhopend — het heeft de Rijken van Karel en Napoleon overleefd.

3o. Het Huis van Oranje. — Sedert eeuwen beroemd door deszelfs krijgs- en burgerdeugd.

4o. De vertegenwoordigende Gouvernementen. De zekerste waarborgen voor bijzonder en nationaal geluk.

5o. De Vereenigde Staten. — Nimmer zullen zij vergeten, wat zij der Vereenigde Nederlanden verschuldigd zijn.

6o. De straffende regtvaardigheid. — Spanje lijdt thans voor de wreedheden, in Holland gepleegd: de staf van den verdrukker zal gebroken worden.

7o. De nagedachtenis onzer voorvaderen, wier deugden hunnen geboortegrond, ook bij de dreigendste gevaren, beschermden.

Op deze toasten volgden eene reeks van andere, die meest allen de duidelijkste blijken gaven van liefde en eerbied voor Nederland, deszelfs Koning, groote mannen, letterkunde en instellingen.

Alle aan te stippen gedoogd ons bestek niet, doch wij merkten onder dezelve voornamelijk op, die van de 3den vice-president: »De vaders der volksopvoeding in Nederland — Falck, van den Ende en van der Palm."

Dr. Beek sprak, bij gelegenheid van dien toast, van hetgeen in het werk van Cousin, over de opvoeding in Nederland, wordt gezegd; onder anderen, voegde hij daarbij de aanmerking van den Engelschen vertaler van het gezegde werk: »in 1836 bedroeg het getal jeugdige misdadigers, beneden de 18 jaren, in het geheele Koningrijk der Nederlanden, slechts 150, terwijl daarentegen in Londen alleen het getal jeugdige misdadigers, beneden de 16 jaren oud, 3,132 beliep."

Ook de Hollandsche schoonen werden niet vergeten. De Heer H. B. Haswell stelde den toast in: »Eene Hollandsche vrouw, de echtgenoot van eenen Yankee, is de spaarzaamheid aan de zucht tot onderneming gepaard."

De Heer R. Whitlock: »De zachte, betooverende Hollandsche vrouw; de vreugde en trots van het edel mannenhart; de beschermengel, die het huisselijk geluk vermeerdert en bewaart."

Ook aan ke stad Leiden, als zoo veel met andere deelen van Holland bijgedragen hebbende, om de Amerikaansche onafhankelijkheid te bevorderen, werd bij herhaling gedacht. Alles, wat Hollandsch is, wat op Holland betrekking heeft, toonden de dischgenooten, dat hun dierbaar is. Zelfs stelde de Heer Hilton in: »Het Hollandsche hoekje van den haard. Waar eerlijkheid en verdienste steeds eene plaats vinden."

Na den maaltijd werden verschillende brieven gelezen van genoodigden, die door belangrijke beletselen werden verhinderd, aan het feest deel te nemen, als: van den president der Vereenigde Staten, den Heer M. van Buren, die van den zaakgelastigde van Z. M. den Koning der Nederlanden in Noord-Amerika, van den Heer J. C. Zimmermann, Ned. consul en anderen; allen getuigden van bijzondere welwillendheid jegens de maatschappij. In den brief van den Heer William H. Seward, benoemd gouverneur van Albany, leest men de volgende zinsnede: »De geschiedenis der Nederlanden is vol leering voor het menschdom. Holland heeft met de aanzienlijkste Staten in kunst en wapenroem gewedijverd. Het was gelukkig genoeg, eene eervolle onderscheiding in beiden te verwerven, en nog gelukkiger, dat het niet geslaagd is, allen daarin te overtreffen. Mogt Frankrijk het in wetenschap te boven gaan, het heeft de godsdienst afgezworen; verwierf Italie den lauwer in het beoefenen der fraaije kunsten, het heeft alle eigendommelijke deugden verbannen: en Engeland heeft deszelfs nationalen roem de kroon opgezet, ten koste van de maatschappelijke gelijkheid des volks."

Onder gulle vrolijkheid, den afstammelingen van Nederlanders waardig, is de maaltijd dezer weldadige maatschappij ten einde geloopen, welke voorzeker de belangstelling der Nederlanders overwaardig is.

Fransche Berigten.

PARIJS, 2 Maart.

Te midden der staatkundige hartstogten, is plotseling eene groote naam te voorschijn gekomen. De voormalige minister van financien onder de restauratie, de Heer de Villele, heeft naar men verzekert aan al de legitimisten eene circulaire gezonden, bestemd om de verschillende fractien van die denkschakering onder zijn gewezen wit vaandel te vereenigen. De heer de Villele verkondigt openlijk haat tegen het mi-

nisterie, en verwacht veel van de verkiezingen. Deze circulaire is nog niet publiek geworden, hoewel zij reeds gedurende eenigen tijd onder de oogen der ingewijden is geweest. De Heer de Villele ontwikkelt zijne gedachten aldus: De legitimisten moeten vooreerst stemmen voor hunne politieke vrienden, en in de collegien, waar die vrienden zich niet mogten vertoonen, zullen zij hunne stemmen hebben te geven aan de kandidaten der oppositie. Deze schrandere handelwijze is, naar men zegt, gekozen na lang beraad van het legitimisch kommitté. Twee voorname personen zullen eenen grooten steun aan dat manifest geven, te weten de Chateaubriand en Berryer. Dit zal eene tweede editie wezen van de beruchte Carlo-Republikeinsche alliantie. Niettemin betoont de Heer Villele geenen lust om zich in het strijdperk der verkiezingen te begeven; hij zal zich niet als kandidaat vertoonen.

Een man, die niet schroomt zich overal te vertoonen en wiens karakter daardoor op onderscheiden wijze zal lijden, is de Heer Thiers die thans in den *Constitutionnel* zelfs als verklikker optreedt. In zijn aan het verkiezing-kommitté wijst de Heer Thiers, dictator der coalitie, eenen kandidaat aan, die hem in de partij der coalitie toeschijnt als van geen goed slooi te zijn. De vrienden zelven van den Heer Thiers verwijten eenen man van die verdienste, dat hij zich tot het spelen van zoodanige rol verlaagt, welke hem en zijne reputatie weinig eer aandoet.

Deze handelwijze bevreemdt echter niet hen die de eer hebben den Heer Thiers van nabij te kennen. Dit hoofd der coalitie verkeert in eene moeijelijk te beschrijven koortsachtige verbolgenheid. De Heer Thiers heeft alle gevoel van persoonlijke eerzucht, ten minste voor het oogenblik, stellig afgezworen. Hij zoude tot geenen prijs, onder den tegenwoordigen Koning, weder een portefeuille willen aanvaarden; maar gaarne zou hij onder den Hertog van Orleans de eene of andere hooge betrekking vervullen. In dat geval zoude hij echter den Heer Dupin tot mededinger hebben, die insgelijks op eene zoodanige gelegenheid wacht.

Eene der groote moeijelijkheden van het ministerie bestaat in de kwestie over de suiker; van den eenen kant dreigen de beetwortel voortbrengende provintien, wier zelf gefabriceerde suiker al hunne rijdommen uitmaakt, vijandig jegens het ministerie gezinde afgevaardigden te benoemen, wanneer op de koloniale suiker ontheffing van inkomende regt worde verleend, en van den anderen kant dringen de havens van Frankrijk, waar de koloniale suiker in groote hoeveelheid wordt ontvangen, op die ontheffing aan; aan materiele belangen weet men de belangen der verschillende candidaturen te verbinden. Waarschijnlijk zal het ministerie de zaak laten winnen aan de sterksten. Blijkbaar kunnen de meeste ministeriele afgevaardigden worden geleverd door de noordelijke gewesten. De evenaar zal dus ten hunnen voordeele moeten overslaan.

Mengelingen.

DE GROOTE SLEDEVAART.

In den winter van het jaar 1791 wilde **Peter de Groote** den inwoners van *Moskou*, die voorheen nimmer groote zeeschepen gezien hadden, de voorstelling eener vloot geven, ten einde hun duidelijker te doen begrijpen, dat *Rusland* den verworven vrede, het bloeijen van den handel en de uitbreiding zijner grenzen voornamelijk aan het nieuwe zeewezen te danken had. Ten dien einde rigtte hij de *groote sledevaart* aan, welke niet onbekend kan zijn aan hen, die in de geschiedenis van het russische rijk ervaren zijn. Deze werd volgenderwijze volbragt: zestig sleden, deels van grooten omvang, deels van gewone grootte, een welke door bekleeding en daarop geplaatste masten met touwwerk, zeilen en vlaggen, de gedaante van schepen gegeven was, stelde de vloot voor, van het grootste fregat af tot de kleinste boot toe. Aan het hoofd stond het schip *Bacchus*, dat door eenen hofnar, in eene beerenhuid gestoken, gevoerd werd, en door zes beeren werd voortgetrokken. Hierop volgde het schip der muzijkanten door zes varkens voortgetrokken (Hetgeen voorwaar weinig kunstvereering aan den dag legde). Eene boot, waarin zich een man in aziatische kleeding bevond, en voor welke zestien groote honden gespannen waren. Zes schepen met popen (geestelijken der grieksche kerk) evenzeer door honden voortgetrokken. Een groot schip, waarop zich een als patriarch der grieksche kerk gekleede persoon bevond, en dat met paarden bespannen was. Op het volgende door twee beeren getrokken schip, zag men een persoon, den keizer voorstellenden met de russische kroon en de zinnebeelden van het russische rijk. N e p t u n u s met den drietand, wiens schulpvormige zeekoets door twee Tritons voortgesleept werd. Een groot fregat van 32 stukken (onder welke echter slechts 8 metalen) volkomen naar een wezenlijk driemastschip gelijkende, en met vlaggen en wimpels versierd, waarop zich de keizer zelve in het gewaad van een scheepskapitein bevond. Zestien paarden sleepten hijgend dit gevaarte voort. Een fregat, waaraan 24 kleine booten vast waren; waarin zich menschen van allen onder de russische heerschappij staande volken in hunne nationale kleeding bevonden. Op een groot, geheel verguld schip, met vensters van spiegelglas en zijden zeilen, aanschouwde men de keizerin, in het gewaad eener Friesche boerin. Op de schepen, die den trein sloten, voeren vorst M e n z i k o f f met zijne gemalin, familie en beider gevolg; den Hertog van *Holstein*, met twee personen, die als Holsteiners gekleed waren; de Admiraal A p r a x i n; de Chan van Mongolie, C a n r i m o r, in Oostersche pracht en de gezamenlijke Ministers en personen van alle Europesche volken. Zoo trok de trein door de met aanschouwers opgepropte straten der stad.

GETUIGENIS VAN *TALMA* WEGENS ONZE TAAL EN ONZE WATTIER.

Dikwijls (dus spreekt een *Franschman*) heb ik hooren vragen, of de *Hollandsche* Poëzij iets bekoorlijks, en of het *Hollandsche* Tooneel treurspelen bezat. Ik vermeen deze beide vragen niet beter te kunnen beantwoorden, dan met aan te halen, wat mij deswege is gezegd door onzen Talma, die de hoogste kunstverdienste met een ongemeen scherpzinnig oordeel paarde. Op eene reis naar *Amsterdam* zag hij Mevrouw W a t t i e r, Eerste Actrice van den Schouwburg aldaar, in de rol van E l f r i d e. „Ik had," zeide hij mij, de *Hollandsche* Taal voor hard, zelf voor baarbaarsch gehouden. Hoezeer heb ik mij daarin bedrogen! Ik versta er slechts weinige woorden van; maar, naar W a t t i e r luisterende, meende ik C l a i r o n of D u m é n i l te hooren, een der verhevenste stukken van R a c i n e reciterende. Wanneer zij zich aan de voeten van E d g a r, Koning van *Engeland*, werpt, om genade smeekende voor haren echtgenoot, is het spel dezer Actrice boven allen lof. Mij is niets bekend, treffender dan de rol, of liever het Treurspel van E l f r i d e."

Scheepstijdingen.

BINNENGEKOMEN,

Den 24sten dezer. de Engelsche Schoener *Robert Haynes*, Kapt. John Clements, van Demerary; hebbende 5 dagen reis; Passagier: de Heer J. J. de Jonge.

Idem, de Engelsche Sloep *Sylph*, Kapt J. G. Caple, van Berbice, hebbende 3 dagen reis; Passagier: Ann Castillo.

UITGEKLAARD.

(*Neder distrikt* N I C K E R I E.)

Den 13den Maart jl., het Schip *Wilhelmina Frederica*, Kapt. J. H Bodeman; lading: 175 vaten Suiker, 13 balen heele- en 1 dito gebroken Koffij en 70 balen Katoen.

Den 19den, het Schip *Niekerie Packet*, Kapt C. Höffner; lading: 252 vaten Suiker, 22 balen heele- en 10 dito gebroken Koffij en 157 balen Katoen. — Beide naar Amsterdam.

Ter Drukkerij van FUCHS & CAMPS.